

saadan Kirkeforfatning, førend Geistlighedens Lønning var fastsat, saa at det har vist sig, at for alle dem, der have været imod Forslagene om en Kirkeforfatning, er den geistlige Lønningslov en Forberedelse til Kirkeforfatningen, og de ville altsaa først have Lønningsloven. Jeg skal gjerne slutte mig til denne Betragtning, forsaavidt min egen Betragtning, at Lønningsloven er en Deel af Kirkeforfatningen, skulde briste.

Der er forskjellige Ytringer af den ærde Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Ticherning), som jeg ikke kan slutte mig til. Naar han saaledes taler om den Magtfuldkommenhed, der i sin Tid vil blive givet Folkekirken igjennem en Forfatning, saa seer jeg dette med andre Øine end han. Jeg seer ikke, at det kan indrømmes den evangelisk-lutherske Kirke, naar den vil have Tilslud fra Statens Side, selv at ansætte sine Embedsmænd. Saalænge Kirken vil have et saadant Tilslud fra Staten, maa det ogsaa være Staten, der ansætter dens Embedsmænd. Jeg vilde ansee det for aldeles uvigtigt, om Staten vilde give denne Magt fra sig og lade Kirken selv besætte de geistlige Embeder. Der er jo imidlertid saa langt frem, inden man kommer til dette Spørgsmaals Afgjørelse, at jeg ikke nærmere skal gaae ind paa dette Punkt; men jeg har blot villet forvare mig imod, at jeg skulde være en saa stor Mening om den Magtfuldkommenhed, man i sin Tid bør give Folkekirken, som den nævnte ærde Rigsdagsmand. Jeg har været med selvtolvte i en Samling af forøvrigt meest geistlige Mænd, hvoriblandt ogsaa den ærde Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet, hvor man enedes om et Forslag til en Kirkeforfatning. Det Forslag, jeg der deeltog i, vedkjender jeg mig fremdeles, hvad jeg desværre ikke troer er Tilfældet med de fleste andre Deeltagere. Dette Forslag angav de Hovedtræk, som jeg troer bør gaae igjennem en Forfatning for Folkekirken, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at det heri var gjennemgaaende, at den Forsamling, den Repræsentation for Kirken, som skabtes igjennem dette

Udkast, kun blev raadgivende, i alle Retninger kun raadgivende.

Et æret Medlem (Ankjær) har idag udtalt sig om, at han ikke ret kunde see, at der var noget Begrundet i, hvad jeg har kaldt et almindeligt Folkespøkke, nemlig at Geistligheden kommer paa fast Gage, og han har givet forskjellige værdifulde Bidrag til Belysning af denne Sag. Han mente, at man maaskee ogsaa har taget feil med Hensyn til Lønningsloven for de juridiske Embedsmænd, at man ikke vilde faae de Forventninger opfyldte, som man havde næret, og hvorpaa disse Folkespøkker vare gaaede ud, men den ærde Rigsdagsmand nævnte strax, at man med Hensyn til de juridiske Embedsmænd havde ventet at faae en billigere Sportulering, hvilket han imidlertid ikke troede vil stee. Jeg vil ikke sige, at man har ventet at faae en billigere Sportulering end hidtil; men jeg troer, og jeg veed, at man i Landet troer, at Sportuleringen vil blive en Deel lovligere paa mange Steder end hidtil, naar denne Lov træder i Kraft, og jeg skal erindre om, at det har vist sig, at da denne Reform gjennemførtes i Kjøbenhavn, hvor den indførtes tidligere end andre Steder, indkom der i Statskassen langt færre Sportler fra Kjøbenhavn, end der blev oppebaaret, da Embedsmændene selv skulde lønnes med disse. Dette er en Erfaringsætning, som vist ogsaa vil staae til i det øvrige Land. Det er imidlertid ikke det Væsentlige, men Sagen er, at ved en saadan Reform faaer Lovgivningsmagten langt friere Hænder til at forandre sit Sportuleringsvæsen, end saalænge Embedsmændene lønnes derigjennem. Det Samme vil være Tilfældet her. Jeg skulde troe, at en stor Deel af Befolkningen, som ønsker Geistligheden sat paa fast Gage, netop ønsker det for at blive fri for disse Dffre og Allicidenter, især Allicidenterne. Dffret er jo ikke saa meget stort, og man veed med Hensyn hertil, hvad man skal hde; men det er jo Tilfældet mange Steder, og vist mange flere, end det ærde Medlem fra Ribe (Ankjær) vil troe, at en Mand maa prutte, tinge og knappe af med vedkommende Præst,